

Trong lá đ&#n đ&#c trình bày &# k&# h&#p gi&#a năm, ch&# g&#i t&#i đôi b&# l&#i xin l&#i cho s&# b&# cu&#c ra đi, cho s&# dang d&# và buông xuôi này. Lá đ&#n đ&#c trình bày b&#i m&#t ng&#&#i đ&#ng nghi&#p khác, vì hôm đó ch&# v&#n còn trong k&# ngh&# phép, xem truy&#n hình tr&#c ti&#p, ch&# th&#n thờ nghĩ, n&#u có m&#t mình s&# nh&#n đ&#c bó hoa và nh&#ng tràng v&# tay chào t&# bi&#t, nh&#ng đ&#n hai đi&#u nh&# nhoi đó mình cũng không đáng đ&#c nh&#n.

Ch&# th&#&#ng ví mình là m&#t cây c&#u dang d&#, nên ch&#a n&#i đ&#c nhà n&#&#c v&#i dân, ch&# v&#n mu&#n có thêm th&#i gian đ&# xây, c&# g&#ng làm đ&#c nh&#p nào hay nh&#p &#y, nh&#ng gi&# thì ch&# bu&#c ph&#i ch&#p nh&#n m&#t s&# th&#t, cây c&#u đó s&# không bao gi&# hoàn thành nh&#p cu&#i cùng. X&#u h&# và b&# bàng, ch&# đi.

Đi và ch&#a k&#p m&#t l&#n cùng v&#i ch&# em b&#n gái tíu tít v&#i nhau chuy&#n qu&#n qu&#n áo áo, son son ph&#n ph&#n gi&#a gi&#i gi&#i lao. Cũng ch&#a l&#n nào xán l&#i tán g&#u v&#i các anh v&# tr&#n bóng đá t&#i qua, cu&#c nh&#u t&#i qua... Ch&# t&# r&#i ra b&#i câu h&#i, &#a mình &# đây làm chi? Đ&# thêm m&#t g&#&#ng m&#t, đ&# góp m&#t bàn tay đ&#a cao cao?

Câu h&#i đó v&#ng đi v&#ng l&#i, vào m&#i k&# h&#p. Ch&# ng&#i &# ngh&# tr&#&#ng và c&# g&#ng tránh né &#ng kính c&#a m&#y anh truy&#n hình. Ch&# tê đ&#i trong n&#i s&# bà con &# cái vùng Đ&#ng Tr&#ng xa xôi s&# nh&#n con Hà Há Ha, ng&#&#i đ&#i đi&#n c&#a h&#, ng&#&#i gánh vác cái gánh tâm t&# tr&#u n&#ng c&#a h&# rõ ràng đang ng&#i đó, mà ngóng hoài không th&#y nó nói giùm v&# nh&#ng dòng kinh không có c&#u b&#c qua báo h&#i tr&# con t&#i tr&#&#ng ph&#i qua nh&#ng chỉ&#c đồ đ&#y, nó không nói giùm h&# v&# nh&#ng khúc xóm b&# b&# quên không đ&#ng, không đi&#n, nó không nh&#c giùm v&# tr&#m y t&# đang xu&#ng c&#p, s&#p s&#p đ&#n n&#i r&#i... Nh&#ng chuy&#n này ch&#ng ph&#i h&# đã v&#&#t m&#&#i cây s&# đ&#&#ng đi t&#i cu&#c g&#p c&# tri, đ&# nói ch&# hay, nh&#ng gi&# thì ch&# ng&#i đây, trong ngh&# tr&#&#ng này, n&#u không s&#t so&#t l&#t t&#i lui tài li&#u, dò coi ng&#&#i trên b&#c đ&#c t&#i đâu r&#i, không h&#y hoáy s&#a m&#y l&#i chính t&# trong văn b&#n... thì ch&# là b&#c t&#&#ng, không h&#n.

Ch&# câu h&#i là l&#ng l&#ng th&#i đ&#c th&#i ngang, làm ngã nghiêng nh&#ng &#o t&#&#ng, nh&#ng giá tr&#. Nó ng&#p trong ch&# khi h&#p t&# th&#o lu&#n chuy&#n này n&#, b&#ng đ&#ng ng&#&#i ta nói, v&# này c&#p &#y hôm tr&#&#c nh&#t trí r&#i, thôi kh&#i bàn chi. Xin ý ki&#n thông qua m&#t ngh&# quy&#t, ng&#&#i ta nói cái này ch&# nên đ&# ngh&# ch&#nh s&#a câu cú, ch&#m ph&#y thôi, ch&# thay đ&#i c&# n&#i dung, thì k&#t. Nh&#ng lúc nh&# v&#y, ch&# th&#y mình trong veo, tay này s&# tay kia mà không c&#m giác.

Nh&#ng b&#n tin t&#i trên truy&#n hình v&#n rành r&#nh g&#&#ng m&#t ch&# trong ngh&# tr&#&#ng, hôm đó.

Lời nhủ ng điều bông

Tác Giả: Nguy&#n Ng&#c T&

Thứ Hai, 08 Tháng 6 Năm 2009 01:22

Ch&# nh&#n ti vi và hình dung c&# nh bà con Đ&# ng Tr&#ng cũng đang xem ch&#&# ng trình th&#i s&# trong lúc ăn b&#a c&# m chi&#u tr&# tr&#ng sau m&#t ngày đ&# ng áng, h&# th&#y ch&#, h&# k&# v&# ng nh&# ng thua thi&#t, khúc m&#t, &# m&# c c&#a dân x&# mình s&# v&# ng t&#i 'trên', s&# theo ch&# v&#&t qua cánh c&# ng thâm nghiêm c&#a công quy&#n, m&#t cánh c&# ng mà không ph&#i ai và cái gì cũng d&# dàng qua l&#i.

Và h&# l&#i đ&#i m&#a đ&#i n&# ng đi t&#i cu&#c h&#n hò, v&#i mong m&#i ch&# mang v&# nh&# ng tin vui, nh&# ng l&#i h&#a h&#n. Có đ&#u đ&# đ&#i, đ&# hy v&# ng còn h&#n không. Và ch&# l&#i ng&#&# ng&#u ng&#i đ&#i m&#t v&#i h&#, nhìn nh&# ng g&#&# ng m&#t kh&#c kh&#, nh&# ng bàn tay chai s&#n x&#&# ng x&#u khô queo, nh&# ng vai áo b&#c s&#n lam l&#ũ, nh&# ng đôi chân b&#n đ&#ng v&#y... Nhìn và chưa ch&#t nghĩ, h&# nh&# nh&# ng ng&#&#i đi tìm lá điều bông, ng&# ng&#c tin yêu và m&# m&# ng.

Nh&# ng ch&# đã ph&# h&# tr&#&# c c&# ngày th&# nh&#t, tr&#&# c cu&#c g&#p g&# đ&#u./.